Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

q̃ sedet unt̃ in mente tua. Quom̃ enim imperator peregrinũ suũ agit qd̃ ei placet.
sic dñs ihc xp̃c incipiens habitare in interiore homine nro. i. in mente p fidẽ.
utq̃ istis uirtutib̃ quasi ministris suis. & phas uirtutes q̃ uideri oculis ñ pos
sunt. Iram̃ quando nominant̃ laudant̃ ñ aut̃ laudarent̃ ñ amarent̃. ñ
amarent̃ ñ uiderent̃ & si utq; ñ amarent̃ ñ uiderent̃. alio oculo uident̃
idẽ interiore cordis aspectu. phas uirtutes inuisibiles mouent̃ m̃bra uisi
bilit̃. pedes ad ambulandũ. S; quo. Quo mouerit bona uoluntas. q̃ imitat bo
no imperatorẽ. Man̄ ad operandũ. S; qd̃. Qd̃ iusserit caritas. q̃ inspirata ẽ int̄
ab spũ scõ. Mẽbra q̃ uident̃ cũ mouent̃. q̃ iubet int̄ ñ uidet̃. Et q̃s int̄ iube
at ppe ipse sol̄ nouit q̃ iubet. Ille int̄ cui iubet̃. Nãq; frs audistis cũ euan
gliũ legeret̃ certe si ibi aurẽ ñ tantũ corporis sz & cordis habuistis. Qd̃ ait.
Cauete facere iusticiã uram̃ corã hominib̃. ut uideamini abeis. Nũq̃d hoc
uolunt dicere ut q̃cũq; bona facim̄ abscondam̄ ab oculis hominũ & timeam̄
uideri. Si times spectatores. ñ habes imitatores. Debes q̃ uideri. s. ñ ad hoc
debes facere ut uidearis. Non ibi debet ẽ finis gaudii tui. ñ ibi tmin̄ lei
cie tue. ut putes te totũ fructũ ẽ secutũ boni opis ẽ. cũ uisus fueris atq;
laudat̄. Nichil ẽ hoc. Contẽpne te cũ laudaris. ille inte laudet̃ q̃ te ope
ratur: Noli q̃ ad laudẽ tuã opari bonũ qd̃ agis. s; ad laudẽ illi aq̃ habes ut
bonũ agas. Abste habes male agere. ado u habes bene agere. Contra puer
si homines uidere quã p posteri s̃. Qd̃ faciunt bene sibi uolunt tribuere.
si male faciant dñm uolunt accusare. Conuerte hoc distortũ nescio q̃d & p
posterũ fac illud q̃dam̄ capite deorsũ. Qd̃ sursũ facias iusũ. qd̃ deorsũ. facias sursũ.
Deorsũ uis facere dñm. Ire sursũ. Precipitaris. ñ eleuaris. Ille enim semp̃ sursũ ẽ. Qd̃ q̃.
Iu bene. & ds male. Immo hoc dic. si uis ueri dicere. Ego male. ille bene. & qn
do ego bene. ab illo bene. Nã ad me. q̃d q̃d ago. male. Ista ẽ fessio firmat cor.
& fac̃ dilectionis fundam̃ta. Nã si opa nra abscondere debem̄ bona ne uide
ant̃ ab hominib̃. ubi ẽ illa sententia dñi in eo sermone quẽ habuit in mon
te. Vbi hoc diẽ. ibi & illud paulo ante diẽ; luceant opa ura. Ibi ñ cessa
uit. ñ ibi finẽ fec̃. s; addidit. Et glorificent patrẽ urm̃ q̃ in celis ẽ. Et apls
qd̃ ait. Gã ignot̄ facie ecclis iudeę q̃ in xpo s̃. tantũ aũ audientes erant
q̃a q̃ aliquando nos p sequebat̃ nc euangliabat fidẽ quã aliq̃ndo uastabat.
In me magnificabant dñm. Videte quẽ admodũ & ipse q̃ sic innotuit
finẽ ñ posuerat in laude sua. s; in laude di. Et quantũ adipsũ adipsũ p
tinet uastator eccle. p secutor: inuid̄ malign̄. Ipse ẽ futur̃. ñ nos ẽ futur̃.
Amat paul̄ anob̃ dici peccata sua. ut glorificet̃ ille q̃ tale morbũ sanauit.
Magnitudinẽ enim uulneris. man̄ medici & secuit. Isanauit. Vor illa de
celo p straut̃ p secutorẽ. Ierẽ p dicatorẽ. Occidit saulũ. Iuuificauit
paulũ. Saulus enim p secutor erat sci uiri. & inde nom̃ habet iste q̃ndo
p sequebat̃ xpianos. Postea de saulo fact̄ ẽ paul̄. Qd̃ ẽ paul̄. Modicus.